

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA NR. 26
din 18.01.2017

Dosar nr.: 495/2016

Petiția nr.: 4411/21.07.2016

Petent:

Reclamat: Arhiepiscopia Buzăului și Vrancei

Obiect: petentul se considera discriminat deoarece este denigrat precum și pentru faptul că are o vârstă de 68 de ani, acesta fiind preot desemnat al grupării religioase Sf Nicolae

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. domiciliat în

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Arhiepiscopia Buzăului și Vrancei.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul este preot desemnat al mișcării religioase *Sf. Nicolae*, înființată în conformitate cu prevederile legii nr. nr. 489/2016, solicitând să se ia act de încălcarea prevederilor Legii nr. 324 din 14 iulie 2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. Discriminarea petentului a culminat cu editarea unei broșuri intitulată "Feriți-vă de preoții și episcopii falși".

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 23.08.2016 la sediul C.N.C.D.

3.3. La termen s-a prezentat consilier juridic..., cu delegație la dosar, depunând un punct de vedere. Ulterior s-a prezentat și petentul, fiindu-i înmănat punctul de vedere formulat de către partea reclamată.

3.4. Petentul și partea reclamată au formulat concluzii scrise.

3.5. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul este preot desemnat al mișcării religioase *Sf.Nicolae*, înființată în conformitate cu prevederile legii nr. nr. 489/2016, solicitând să se ia act de încălcarea prevederilor Legii nr. 324 din 14 iulie 2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

4.1.2. Petentul arată faptul că ar fost criticat adesea în ședințele preoțești de către IPS ..ca fiind întârziat și rătăcit, petentul absolvind Facultatea de teologie la 33 ani. Petentul arată faptul că au fost postate o serie de filmări cu camera ascunsă, pe site-ul youtube.

4.1.3. Petentul este pensionar de la vârsta de 65 ani, conform adresei nr. 1269/11.03.2015 a Protoieriei Focșani și îmbisericit la biserica "Sfântul Ioan Botezătorul" din Urechești. Ulterior, în urma unei reclamații a preotului nou venit, petentului I s-a mutat îmbisericirea la o altă biserică aflată la 3 km, existând posibilitatea de a fi adus înapoi după 3 luni.

4.1.4. Discriminarea petentului a culminat cu editarea unei broșuri intitulate "Feriți-vă de preoții și episcopii falși", publicată în Ziarul de Vrancea – 14.07.2016. În broșură se menționează faptul că petentul "a fost caterisit pentru grave abateri disciplinare; din pricina lăcomiei, s-a asociat cu .. , pentru că nu a acceptat pensionarea la 68 ani".

4.1.5. Petentul mai arată faptul că injuriile la care face referire, caterisirea sa, au avut loc după data pensionării (01.03.2015).

4.1.6. Solicită rezolvarea situației, retragerea broșurii, judecarea și pedepsirea celor vinovați.

4.1.7. Prin concluziile scrise formulate, petentul arată faptul că o subunitate a cultului B.O.R., majoritar în România, discriminează o comunitate religioasă legal constituită.

4.1.8. Petentul arată faptul că nu a fost niciodată condamnat definitiv și irevocabil pentru comiterea vreunei infracțiuni. Catalogarea petentului ca impostor este o formă de învrăjbire religioasă, termenul fiind folosit și în broșură.

4.1.9. Constituția României are prevederi privind unitatea Statului național român și nicidecum unitatea vreunui cult. Cultul B.O.R. este autonom față de Stat și nu poate invoca intervenția Statului în rezolvarea unității cultului majoritar. Legea 489/2006 prevede fără drept de echivoc la art.5, alin.(l), (2), (3) și (4) precum și la art.6, alin.(l) libertatea credinței religioase și libertatea de asociere religioasă sub orice formă: cult, asociație religioasă sau grupare religioasă. Arhiepiscopia induce ideea că Gruparea religioasă Sf. Nicolae este o grupare para-religioasă (pentru a induce asocierea cu grupările para-militare).

4.1.10. Arhiepiscopia vrea să inducă Colegiu Director ideea că grupările religioase, acceptate de legiuitor, sunt periculoase numindu-le separatiste. În opinia Arhiepiscopiei, tot ce este în afara B.O.R. este "parareligios" și "separatist". Aceste atitudini amintesc de fundamentalismul religios islamic.

4.1.11. La pagina 4, punctul 1.11. din *Răspunsul la Petiție*, Arhiepiscopia interpretează legea în mod eronat, citez: "Deși Legea 489/2006 oferă posibilitatea constituirii de grupări religioase fără personalitate juridică, acestea nu au competența de

a desemna preoți, în sensul ortodox al cuvântului, pentru săvârșirea unor activități cultice sau liturgice."

4.1.12. Cuvântul "cult" are mai multe sensuri în limba română: "CULT¹, *culțe*, s. n. 1. Omagiu care se aduce divinității prin acte religioase; manifestare a sentimentului religios prin rugăciuni și prin acte rituale; totalitatea ritualurilor unei religii. 2. Sentiment exagerat de admirație, de respect, de venerație, de adorație față de cineva sau de ceva. 3. Religie, confesiune. - Din fr. *culțe*, lat. *cultas*."

4.1.13. Cuvântul ortodox este și el cu mai multe sensuri: "ORTODOX, -Ă, *ortodoxi*, -xe, adj. 1. Care ține de biserica creștină răsăriteană, de ortodoxie, care este conform cu doctrina acestei biserici; (despre persoane) care este adept al ortodoxismului. (Substantivat) Persoană de religie creștină răsăriteană. 2. Conform cu principiile tradiționale ale unei doctrine, ale unei dogme etc, considerată ca fiind singura adevărată; (despre oameni) care urmează cu fermitate (sau dogmatic) o asemenea doctrină. -Din ngr. *orthodoxos*, lat. *orthodoxus*, fr. *orthodoxe*."

4.1.14. Dicționarul nu pomenește nimic despre apartenența la B.O.R. referitor la "cult" și "ortodox". Nici o lege specială nu definește cuvintele "cult" și "ortodox" ca fiind exclusivitatea structurii religioase BOR.

4.1.15. Sensul unei comunități religioase, inclusiv al unei grupări religioase, este de a oficia în comun activități cultice și liturgice. Aceste activități cultice sunt conduse de un lider spiritual numit în diverse moduri: preot, pastor, păstor, învățător, guru, imam, rabin. Legea nu interzice folosirea uneia din aceste denumiri în activitatea religioasă.

4.1.16. Denumirea de "cult" atribuit unei structurii religioase, așa cum prevede Legea 489/2006, nu exclude ca o grupare religioasă să desfășoare orice activitate cultică, adică religioasă.

4.1.17. Dovada este că, așa cum recunoaște și Arhiepiscopia la pag. 13, punctul IV.B.9., în România funcționează legal o structură asociativă ortodoxă cu personalitate juridică în afara cultului B.O.R.: Asociația Religioasă Biserica Ortodoxă de Stil Vechi din România.

4.1.18. Practicile de cult ortodoxe pot fi săvârșite de orice asociație sau grupare religioasă, fără acordul expres al structurii religioase cultul B.O.R.

4.1.19. Petentul arată că B.O.R. nu are calitatea legală de autoritate publică ce poate defini sau cataloga ce este ortodox și ce nu este ortodox. Acest lucru este valabil doar strict în organizarea internă a structurii religioase cultul B.O.R.

4.1.20. Menționează că și Gruparea religioasă Sf. Nicolae face demersurile legale pentru înregistrarea ca Asociație religioasă.

4.1.21. Arhiepiscopia face afirmația falsă că petentul este "exclus din clerul ortodox". Petentul arată că a exclus din personalul clerical al cultului Biserica Ortodoxă Română și că a acceptat acest fapt.

4.1.22. Ca teolog ortodox, absolvent al unei Facultăți de Teologie ortodoxă, petentul arată că are dreptul să facă interpretarea Sfințelor Canoane Ortodoxe.

4.1.23. Conform Canoanelor Ortodoxiei, petentul arată că nu a făcut fapte care să determine sancțiunea drastică primită.

4.1.24. Petentul a anexat, înscrisuri privind un *Raport din 11.02.2015 către Arhiepiscopie*, care prezintă rezultatele activității sale ca preot din 1985 și până în anul 2015, anul pensionării sale. Petentul mai învederează faptul că a îngrijit, reparat și consolidat două biserici din parohia Popești și a construit de la zero o a treia biserică, în parohia Urechești, pe care a pictat-o și înzestrat-o cu toate cele necesare. A construit o casă praznicală dotată pentru 100 de persoane, a construit o clopotniță și o casă mortuară.

4.1.25. La sfințirea ultimei biserici petentul a primit de la Arhiepiscopul Buzăului și Vrancei, sub nr.92/11.01.2013 un document de apreciere și placheta "Sfântul Cuvios Vasile de la Mănăstirea Poiana Mărului" pentru construirea, împodobirea și pictarea bisericii cu hramul Sf. Ioan Botezătorul. În anul 2013, primea de la răposatul arhiepiscop Epifanie diplomă și medalie, în care se specifica "ca îndreptățită răsplătire pentru eforturile remarcabile depuse", iar în 2016, în viziunea noului arhiepiscop ..., petentul arată că este apreciat ca fiind cel mai periculos preot din cultul B.O.R.!

4.1.26. La pagina 4, punctul 1.10 din *Răspunsul la Petiție*, Arhiepiscopia invocă corect modificarea art.23, alin.4 din legea specială Legea 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, prin Legea 187/2012. Atât textul inițial al *Legii 489/28 decembrie 2006* cât și noul text prevăzut în *Legea 489/2006 republicată în Monitorul Oficial 201 din 21 martie 2014* conțin următorul subtitlu, "SECȚIUNEA a 3 a Personalul cultelor Art.23"

Așadar, conținutul articolului 23 se referă strict la reglementarea legală a personalului desemnat și angajat al cultelor recunoscute și nominalizate în textul legii speciale L 489/2006.

Diferă doar conținutul art.23, alin.(4). Toate articolele, de la art.23 până la art.26 din *Secțiunea a 3 a: Personalul cultelor*, conțin dispoziții numai privind funcționarea cultelor prevăzute în lege. Petentul arată că, în mod corect, legiuitorul a îndreptat eroarea din vechiul text al art.23, alin. (4) care, la subtitlul *SECȚIUNEA a 3 a, Personalul cultelor*, specifica reglementări privind atribuțiile de preot ale asociațiilor și grupărilor religioase.

4.1.27. Asociațiile și grupările religioase nu au personal angajat plătit din banii de la Bugetul de Stat. Legiuitorul le-a dat libertatea de a-și numi cum doresc personalul clerical și de a-i răsplăti tot după bunul plac, atât timp cât Statul nu plătește. Menționează că asociațiile și grupările religioase nu beneficiază de nici o facilitate fiscală în România. Cultele recunoscute de legea specială au foarte multe facilități de la Bugetul de Stat al României.

4.1.28. În acest sens, textul legii 489/2006 republicată în 2014 este modificat doar la *Secțiunea a 3 a, personalul cultelor, art. 23, alin. (4):* "exercitarea fără drept a atribuțiilor de preot constituie infracțiune și se pedepsește potrivit codului penal."

4.1.29. Textul art. 348 din Noul Cod Penal, invocat de Arhiepiscopie, este în concordanță cu textul din Legea 489/2006 republicată. Noul Cod Penal, Art. 348 Exercițarea fără drept a unei profesii sau activități: "Exercițarea, fără drept, a unei profesii sau activități pentru care legea cere autorizație ori exercițarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă."

4.1.30. Întrucât legea specială face referire doar la personalul angajat al cultelor nominalizate prin lege, codul penal nu se referă și la personalul clerical al asociațiilor religioase sau al grupărilor religioase, reglementate prin legea specială.

4.1.31. În România funcționează legal o structură asociativă ortodoxă cu personalitate juridică în afara cultului B.O.R.: Asociația Religioasă Biserica Ortodoxă de Stil Vechi din România. Aceasta are personal clerical cu atribuții de preot, care poartă titulatura de preot ortodox, și care nu intră sub incidența Legii 489/2006 art.23, alin. 4, întrucât Asociația susnumită nu este cult recunoscut. Deci, în România, persoane din afara B.O.R. se numesc preot ortodox și au atribuții de preot fără să fie personal angajat sau desemnat al cultelor.

4.1.32. Întrucât petentul nu mai este personal clerical angajat al cultului B.O.R., cultul B.O.R. nu mai are jurisdicție asupra atribuțiilor sale de preot misionar ortodox al

unei grupări religioase, comunitate religioasă legal constituită prin dispozițiile legii speciale 489/2006. Petentul apreciază că ceea ce legea nu-i interzice expres, îi este permis.

4.1.33. Petentul mai subliniază faptul că gruparea religioasă nu are nevoie de acordul nici unei Autorități publice ca să funcționeze legal pe teritoriul României. Caterisirea sau răzvrătirea personalului cultului B.O.R. este o problemă internă a B.O.R. și nicidecum a instituțiilor Statului Român. În aceste condiții petentul apreciază ca inadmisibil ca într-un înscris redactat pentru Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Arhiepiscopia să facă afirmații discriminatorii de genul "structuri religioase paralele, pretinse ortodoxe și nerecunoscute, din punct de vedere legal ca entități religioase".

4.1.34. Aceasta demonstrează incapacitatea personalului cultului B.O.R. de a se adapta la societatea românească contemporană. Petentul se raportează la "în concluzie, în momentul de față, nu ne putem raporta la numitul . . . , decât la o persoană civilă, care-și arogă, în mod forțat, calitatea de preot ortodox." Cum ar reacționa Arhiepiscopia Buzăului și Vrancei ca această frază să se refere la numitul . . . , autointitulat . al Buzăului și Vrancei?

4.1.35. Gruparea religioasă legal constituită are competența acordată de lege să numească orice persoană cu atribuții de preot și să-i acorde orice atribuții religioase, valabile în cadrul comunității religioase. Aceste competențe ale oricărei grupări religioase nu au legătură cu deciziile subunității cultului B.O.R., așa cum nici Arhiepiscopia nu are competențe în anularea sau catalogarea personalului unei grupări religioase. "Art. 6. alin (1) Gruparea religioasă este Forma de asociere fără personalitate juridică a unor persoane fizice care, fără nici o procedură prealabilă și în mod liber, adoptă, împărtășesc și practică o credință religioasă." Legea specifică explicit "adoptă, împărtășesc și practică o credință religioasă", deci legea permite unei grupări religioase să practice orice credință religioasă. Practicarea unei credințe presupune inclusiv anumite ritualuri religioase, practici liturgice și rugăciuni specifice. Or, B.O.R. nu poate avea monopol pe ritualul unei credințe oricare ar fi aceasta.

4.1.36. Arhiepiscopia mai face o afirmație discriminatorie: "Cu toate acestea, domnul . . . , încălcând cu bună știință prevederile statutare și regulamentare bisericești, poartă, în mod ilegal, veșminte preoțești specifice cultului creștin ortodox și săvârșește slujbe religioase, pe raza de canonicitate (legalitate) a Arhiepiscopiei Buzăului și Vrancei, respectiv în județele Buzău și Vrancea." Jurisdicția Arhiepiscopiei este o problemă internă a cultului B.O.R.. Cultul BOR alături de alte culte și asociații religioase practică ritualuri specifice cultului creștin ortodox. Petentul arată faptul că nu există o reglementare legală care să îi interzică să practice un anumit ritual creștin ortodox.

4.1.37. Petentul arată că nu face parte din cultul B.O.R. și nu a practicat atribuțiile de preot în vreo biserică aparținând cultului Biserica Ortodoxă Română. De asemenea, credincioșii, care au participat la slujbele religioase săvârșite de acesta, au venit de bunăvoie și nesiliți de nimeni. Este libertatea religioasă a cetățenilor României să participe la slujbe religioase acolo unde vor ei.

4.1.28. Referitor la broșura publicată de Arhiepiscopia Buzăului și Vrancei, menționează faptul că aceasta trebuia să aibă un rol intern, distribuită prin bisericile B.O.R.. Broșura a fost distribuită prin cutii poștale și instituții publice din Focșani și Buzău. Broșura conține mesaje de înspăimântare a populației cu citate care induc ideea de pericolos și interzis.

4.1.29. Arhiepiscopul Buzăului și Vrancei a făcut un gest fără precedent în istoria B.O.R.: a excomunicat în mod public câțiva credincioși din Focșani. Conform sondajelor

de opinie publicate, încrederea în B.O.R. a scăzut de la peste 90% la 60%. Petentul arată că Biserica Ortodoxă Română nu a reușit să-și rezolve problemele de organizare internă, pentru eliminarea acestor situații neplăcute. Oamenii s-au răcit față de Biserică și au devenit indiferenți iar prezența unor grupări religioase în spațiul public este benefică.

4.1.30. Românii săturați de abuzurile unor clerici ai BOR, care nu vor să plece la alte denominațiuni creștine (catolici sau protestanți), vor să-și manifeste credința creștin ortodoxă în afara instituției BOR. Este dreptul lor garantat de lege și de Constituție de a-și manifesta credința religioasă ortodoxă unde doresc ei.

4.1.31. Petentul și alți preoți au sesizat aceste aspecte și am venit în sprijinul românilor care nu vor să renunțe la credința lor ortodoxă, dar vor să-și păstreze ritualurile liturgice și slujbele religioase specifice Ortodoxiei. Ortodoxia se poate manifesta și în afara Bisericii Ortodoxe Române

Sușținerile părții reclamate

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat partea reclamată arată următoarele. Petentul a fost exclus din clerul ortodox prin Hotărârea de caterisire nr. 5/19 aprilie 2016, emisă de către Consistoriul Eparhial al Arhiepiscopiei Buzăului și Vrancei.

4.2.2. Se mai arată faptul că Biserica Ortodoxă Română se confruntă cu apariția unei așa-zise Biserici paralele, cu structuri religioase, necanonice și nelegale, întemeiate de foști preoți din diferite eparhii ale Bisericii Ortodoxe Române.

4.2.3. După momentul pensionării, preotul ortodox dobândește statutul de îmbisericit, adică primește binecuvântarea episcopului de a sluji în duminici și sărbători, alături de preotul în funcție, la biserica cea mai apropiată de domiciliul său. După ieșirea la pensie, preotul este dator să respecte rânduielile bisericești și legile statului, în caz contrar urmând a suporta consecințele prevăzute în statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române precum și Regulamentul autorităților canonice disciplinare și al instanțelor de judecată a bisericii ortodoxe române.

4.2.4. Cea mai gravă sancțiune este caterisirea, preotul de odinioară fiind coborât la treapta de mirean, nemaivăd dreptul să poarte haina preotească și putând a se împărtăși doar în afara Sfântului Altar. Dacă preotul caterisit continuă să poarte haine preotești și să officieze slujbe religioase, episcopul este îndrituit să îl catalogheze drept impostor, fapta constituind totodată și infracțiunea prevăzută de art. 348 din Codul penal.

4.2.5. Dintre preoții caterisiți (25) în Arhiepiscopia Buzăului și Vrancei în perioada 1998-2016, cei mai mulți s-au conformat statutului de mireni cu excepția petentului și a altui preot (V.G).

4.2.6. Interpretarea eronată a vechiului art. 23, alin. 4 din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, în baza căruia o grupare religioasă, fără personalitate juridică, l-a desemnat preot, poate fi catalogată ca o încercare de inducere în eroare a autorităților publice, respectiv a instanțelor de judecată. Art. 23, alin. 4 din Legea nr. 489/2006 la care se face referire în actul notarial a fost modificat prin Legea nr. 187/2012, având următorul conținut „exercitarea fără drept a atribuțiilor de preot constituie infracțiune și se pedepsește potrivit Codului penal”.

4.2.7. Deși Legea nr. 489/2006 oferă posibilitatea constituirii de grupări religioase fără personalitate juridică, acestea nu au competența de a desemna preoți, în sensul ortodox al cuvântului, pentru săvârșirea unor activități cultice sau liturgice, singura autoritate competentă fiind episcopul canonic (adevărat) al unei Eparhii, din cadrul Bisericii Ortodoxe Române Autocefale. Reintegrarea unui preot caterisit este posibilă numai cu aprobarea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, pe baza unor dovezi clare din care rezultă pocăința și îndreptarea sa.

4.2.8. Singurele culte ortodoxe recunoscute de Statul român sunt: Biserica Ortodoxă Română, Episcopia Ortodoxă Sârbă de Timișoara și Biserica Creștină Rusă de Rit Vechi din România, conform Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor.

4.2.9. Pe teritoriul României au fost înființate astfel de structuri paralele prin înființarea unor asociații, folosind în titulatura lor denumiri proprii Bisericii Ortodoxe, ca *Mitropolie, Vicariat, parohie, episcop*, în vederea inducerii în eroare a celor neavizați. Acestea au fost înființate în baza OG 20/2000 privind asociațiile și fundațiile deși respectiva Ordonanță stipulează expres, la art. 1, alin. 3 că „Partidele politice, sindicatul și cultele religioase nu intră sub incidența prezentei ordonanțe”. Pentru culte și asociații religioase se aplică prevederile Legii nr. 489/2006.

4.2.10. Se menționează faptul că Arhiepiscopia Buzăului și Vrancei a depus plângere penală împotriva petentului pentru exercitarea fără drept a unei profesii sau activități, faptă prevăzută și incriminată de art. 348 din Codul Penal.

4.2.11. Petentul a fost hirotonit preot în anul 1985 și a fost pensionat pentru limită de vârstă la data de 01.03.2015. Ca urmare a unor situații tensionate i s-a schimbat înbiserichirea începând cu data de 15.09.2015.

4.2.12. La data de 29.03.2016 petentul a înștiințat Centrul eparhial că nu mai face parte din Arhiepiscopia Buzăului și Vrancei întrucât a aderat la o altă grupare religioasă și anume la *Asociația* intitulată tendențios *Mitropolia Autonomă după Vechiul Calendar „Episcop Gherasim” din București*, solicitând eliberarea Cărții canonice.

4.2.13. I s-a răspuns că eliberarea unei Cărți canonice nu se poate face decât „la solicitarea ierarhului ortodox român care acceptă primirea unui preot în eparhia sa, iar în cazul trecerii la jurisdicția unei alte Biserici Ortodoxe, cu aprobarea Patriarhului”.

4.2.14. Urmare acestei cereri, în data de 05.04.2016 s-a dispus cercetarea sa de către Inspectorul Bisericesc iar în data de 12.04.2016, Consistoriul Eparhial l-a citat pentru audiere, dar a refuzat să se prezinte, reiterându-și dorința de a se desprinde de Arhiepiscopie, faptă care din punct de vedere canonic coincide cu apostazia (lepădarea de credință și de Biserica lui Hristos) și, implicit, renunțarea la jurământul de hirotonie. Sancțiunea aplicată a fost caterisirea (excluderea din cler).

4.2.15. Hotărârea de caterisire nr. 5/19 aprilie 2016 a Consistoriului Eparhial a fost aprobată de Chiriarh, în data de 20.04.2016, petentul devenind credincios mirean. Datorită faptului că a aderat la o grupare religioasă pretins ortodoxă, care l-a declarat ilegal ca „preot” al ei, petentul a pierdut și calitatea de credincios mirean al Bisericii Ortodoxe, ieșind din comuniunea euharistică a acesteia.

4.2.16. În momentul de față, petentul este doar o persoană civilă care-și arogă calitatea de preot ortodox.

4.2.17. În ziua de 02.06.2016, numitul., fost preot, de asemenea caterisit, reporter la publicația News Buzău a săvârșit o serie de fapte care aduc atingere libertății și vieții private, fiind înregistrată fără drept o ședință privată cu preoții din Vrancea, material care a fost ulterior postat pe site-ul News Buzău, înregistrare video alterată, prin eliminarea unor pasaje și amestecarea unor părți din discurs, scopul fiind denigrarea Arhiepiscopiei precum și Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop ...

4.2.18. Întâlnirile ierarhului cu preoții din Eparhia sa precum și conferințele preoțești nu sunt destinate publicului, având un caracter pastoral-misionar și administrativ, strict profesional. De altfel, Arhiepiscopia a formulat plângere penală împotriva reporterului, la Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău.

4.2.19. Cu privire la broșură, se arată faptul că editarea și publicarea broșurii are o motivație foarte precisă și anume atenționarea dreptcredincioșilor cu privire la fenomenul descris anterior, de formare a unor grupări paralele. Broșura are un rol misionar și nu de „răfuială” cu una sau mai multe persoane care se simt ofensate. Aceasta a fost distribuită prin lăcașurile de cult și nu prin librării sau magazine bisericești, doar credincioșilor ortodocși din Eparhie, ținându-se cont de faptul că în orașul Focșani s-a format o grupare schismatică, care a aderat la una dintre așa-zisele mitropolii autonome necanonice.

4.2.20. Din punctul de vedere al Declarației Universale a Drepturilor Omului aceste grupări religioase beneficiază de legalitate statală, în baza dreptului de asociere, însă din punct de vedere religios ele nu pot fi cuprinse în cadrul canonicității, stabilit de Sfinții Părinți și Sinoadele Ecumenice, fiind falsi clerici, lipsiți de fundamentul sacramental al credinței creștine.

4.2.21. Biserica Ortodoxă Română are obligația morală de a proteja credincioșii de acțiunile prozelitiste ale schismaticilor, cel puțin la nivelul de informare corectă, cu privire la diferitele fenomene religioase, apărute în trecut și în prezent. Aceste grupări religioase nu sunt canonice și nici nu pot dobândi canonicitate, în afara Bisericii Ortodoxe celei una, sfântă, sobornicească și apostolică.

4.2.22. Broșura a fost solicitată în mod expres de preoții și reprezentanții credincioșilor întruniți în data de 23.06.2016, în Catedrala arhiepiscopală.

4.2.23. Cu privire la consemnarea numelor și a fotografiilor unor foști preoți ortodocși, nu era necesar acordul lor întrucât au îndeplinit cândva funcții sacerdotale în cadrul Bisericii Ortodoxe române, având statut de persoane publice în parohiile încredințate spre păstorire. Fotografiile erau deja publice fiind preluate de pe site-uri de știri sau pagini ale unei rețele de socializare, aspect menționat în finalul broșurii.

4.2.24. Scopul a fost acela de înștiințare a credincioșilor, întrucât aceștia se prezintă ca fiind preoți ortodocși. Gruparea religioasă Sfântul Nicolae nu are competența de a anula o decizie a Arhiepiscopiei și de a numi preoți ortodocși. Petentul a participat la slujbe religioase oficiate într-un spațiu comercial precum și la slujba de sfințire a unei capele din incinta unui cimitir privat din Buzău.

4.2.25. Se atașează și un comunicat al Patriarhiei Române și adresa oficială a Secretariatului de Stat pentru Culte care precizează faptul că entitatea înființată de ..nu are avizul acestuia pentru a funcționa ca asociație religioasă, fiind folosite în mod abuziv numele unor ierarhi canonici din S.U.A. pentru a-și justifica așa zisa canonicitate.

4.2.26. Se invocă excepția de necompetență a C.N.C.D. ,competența aparținând instanțelor de judecată. De asemenea, reclamatul achiesează la excepția tardivității cu privire la faptele anterioare datei de 21.07.2015

4.2.27. Pe fond, se arată faptul că petentul, fiind caterisit, se află într-o situație diferită față de oricare alt preot canonic din cadrul Arhiepiscopiei. Este vorba de situația unui preot caterisit care necesită un tratament diferit față de un preot canonic. Cu toate acestea petentul continuă să poarte veșminte specifice cultului creștin ortodox, săvârșind slujbe religioase, pe raza de canonicitate a Arhiepiscopiei, respectiv în județele Vaslui și Vrancea.

4.2.28. Înscrisul notarial prezentat este supus unei proceduri notariale de „dată certă”, fără ca Notarul Public să analizeze conținutul. Conținutul actului notarial reprezintă un fals în acte publice, întrucât articolul menționat (art. 23, alin. 4) din Legea nr. 489/2006 a fost modificat prin Legea nr. 187/2012, art. 23, alin. 4 urmând a avea următorul cuprins „exercitarea fără drept a atribuțiilor de preot constituie infracțiune și se pedepsește conform Codului penal”.

4.2.29. Se solicită respingerea petiției ca nefondată. Din momentul în care a fost caterisit nu mai face parte din clerul ortodox iar din momentul aderării la o grupare parareligioasă s-a autoexclus și din comuniunea Bisericii strămoșești. Prezentarea adevărului despre statutul unor persoane care au îndeplinit cândva responsabilități în Biserica Ortodoxă nu poate fi considerată discriminare.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Petentul arată că a fost pensionat. Ulterior pensionării, alături de alți preoți, au venit în sprijinul credincioșilor care și-au manifestat opțiunea a **să-și manifesta credința creștin ortodoxă în afara instituției Bisericii Ortodoxe Române, fiind un drept garantat de lege și de Constituție de a-și manifesta credința religioasă ortodoxă unde doresc ei.**

Ca urmare, petentul a fost caterisit (exclus din cadrul clerului ortodox) de către Biserica Ortodoxă Română, Arhiepiscopia Buzăului și a Vrancei publicând o broșură cu preoții caterisiți care au continuat să officieze ritualuri ortodoxe și slujbe religioase specifice Ortodoxiei.

5.2. **În drept**, potrivit dispozițiilor **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”. Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției necompetenței C.N.C.D., excepție invocată de către partea reclamată.

5.3. Astfel, prin prevederile Constituției, respectiv ale art. 29, alin 3 precum și potrivit prevederilor Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, statul român garantează respectarea autonomiei cultelor. recunoscându-le acestora rolul spiritual, educațional, social-caritabil, cultural și de parteneriat social.

5.4. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 448 din 7 aprilie 2011 a reținut, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea fundamentală, *“Culte religioase sunt libere și se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii”*, ceea ce demonstrează că legiuitorul constituant a înțeles, în aplicarea principiului autonomiei cultelor, să lase la latitudinea acestora stabilirea unor reglementări specifice în ce privește organizarea și funcționarea lor.

5.5. Cu privire la excluderea petentului din clerul ortodox, Colegiul director urmează a se raporta și la prevederile **Deciziei Curții Constituționale nr. 448 din 7 aprilie 2011** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor *“examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin textul de lege criticat legiuitorul statuează cu privire la posibilitatea cultelor de a avea organe proprii de judecată religioasă și la obligația ca, în problemele de disciplină internă, să fie aplicabile exclusiv prevederile statutare și canonice, în aplicarea principiului autonomiei religioase, consacrat de art. 29 alin. (5) din Legea fundamentală.”* Curtea observă că în cazul cultelor religioase termenul autonomie se referă la capacitatea de a legifera și a se conduce potrivit statutelor proprii. Astfel, o definiție completă a conceptului de autonomie a cultelor poate fi următoarea: dreptul natural al Bisericii de a stabili unilateral normele doctrinare, clericale și judiciare specifice naturii sale și de a se autoguverna prin acestea, în mod independent față de stat (Ionuț Corduneanu - Biserica și statul - două studii, Ed. Evloghia, Târgșoru Vechi, 2006, p. 52-82).

5.6. Astfel se impune analiza naturii juridice a unităților de cult și a raporturilor acestora cu statul român, așa cum rezultă din dispozițiile art. 29 (3) din Constituție. Cultele religioase sunt libere și se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii.

Chiar petentul arată faptul că Gruparea religioasă Sf. Nicolae face demersurile legale pentru înregistrarea ca Asociație religioasă, în prezent neavând acest statut.

5.7. În condițiile date, avertizarea venită din partea unui cult recunoscut de lege cu privire la existența unei asociații religioase care nu se bucură de acest statut apare ca fiind îndreptățită. Întrucât clericii acestei Asociații oficiază slujbe de rit ortodox demersul părții reclamate de a avertiza credincioșii apare ca justificat.

5.8. Asupra modului în care a ales să o facă competența aparține în exclusivitate instanțelor de judecată.

5.9. Având în vedere faptul că petentul reclamă lezarea imaginii sale și remedierea acestui aspect prin retragerea broșurii respective, Colegiul apreciază că toate cazurile, persoana care consideră că a suferit un prejudiciu prin folosirea unei fotografii în care este portretizată se poate adresa instanței pentru a solicita încetarea vătămării și acoperirea prejudiciului suferit.

5.10. Din acest punct de vedere, Colegiul reține că aspectele deduse soluționării Colegiului sunt în mod exclusiv circumstanțiate la situația petentului, fără a putea fi reținute prezumții de natură a permite reținerea unor distincții induse în raport de situații analoage sau comparabile, pe baza unor criterii interzise prevăzute de art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Împrejurările invocate de petent, și în acest sens, situația de fapt sub aspectul justificării drepturilor subiective invocate de acesta ce decurg din modul de interpretare și de aplicare a legii, sunt de competența instanțelor de judecată și exced atribuțiilor Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, astfel cum sunt stabilite de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.11. Având în vedere cele mai sus arătate precum și ordinea analizărilor excepțiilor Colegiul apreciază faptul că admiterea excepției necompetenței face de prisos analizarea excepției tardivității precum și a fondului petiției.

5.12. Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D.
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Data redactării: 30.01.2017

M/R – T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.